Temps Ordinari - Vint-i-novè diumenge

Per Administrador el dg., 17/10/2010 - 09:00

Ex 17,8-13
2 Tm 3,14-4,2
Lc 18,1-8

Una simpàtica historia... Que Jesús explica als deixebles per fer-los veure que pregar no és només una cosa a fer. Una activitat. Una pràctica. Un precepte... Jesús vol fer entendre que pregar és, sobre tot, una actitud de vida. Una manera de situar-se en el món. Una manera d'entendre's un mateix. I aquesta manera és des-centrada del propi jo i conscient d'estar en mans de Déu.Tenim davant, la tasca d'esdevenir persones integrades. Unificades des de dins. És tan diferent ser autèntic cuiner que "aplicador de receptes"!! **Pregar...**Sí, és clar, també és una activitat. Que vol els seus espais i horaris concrets. I podrem aprendre de les "escoles" d'aprenentatge. I arrelar l'hàbit, i exercitar la constància. Però tot això, per tal d'esdevenir i ser autènticament, cada cop més, deixebles de Jesús. Fills de Déu. Habitats per Ell i el seu Esperit. No es tracta de saber-ne o no. Es tracta de viure-ho. Pregar com respirar. Tan vital ... i tan senzill alhora. Sempre. En tot moment. Sense defallença i sense desànim. Sense imperatiu de fer-ho i sense poder deixar de fer-ho.El cristià és una persona que es reconeix habitada i amb l'experiència de ser estimada totalment per Déu en Jesús. I això és quelcom ben diferent a una "fórmula", un concepte, una idea. És tota una experiència que fonamenta- motiva- empeny- converteix... Una manera de viure i enfocar la vida. **Certament, a cadascú ens toca viure... el que ens toca.** Pregar per viure. Deixar créixer aquesta experiència. Escoltar la veu de l'Esperit. Donar espai a la presència de Déu en nosaltres. Deixar-lo fer. Deixar que Jesús sigui la meva vida i el meu alè. Pregar per ser. Ser cristià. Portador de la Bona Notícia. Cuidador de l'esperança. Ser humà i profundament humà. Com Jesús.**Què caldrà fer?** També la pregària ens ho dirà. La pregària que sap escoltar i llegir la realitat. Tocada per una realitat tants cops dolorosa i injusta. La pregària ens ho dirà. Molt millor que els codis, els manaments, les lleis, els manuals... La pregària que sap buscar camins a l'amor. Que sap posar-se més en obres que en paraules i discursos. Que mou a posar-se el davantal i rentar peus. Servicialment. Solidàriament. Ben aventuradament. Allà on som. I també comunitàriament. Anant de la mà amb d'altres companys i companyes de colla que fem el mateix camí. Una Església que va néixer al voltant de Maria, la que conservava totes les coses, meditant-les en el seu cor.

ETIQUETES
PREGÀRIA